

میازار موری کہ دانہ کش است

چه خوش گفت فردوسی پاک زاد
 کہ رحمت بر آن تربت پاک باد
 میازار موری کہ دانہ کش است
 کہ جان دارد و جان شیرین خوش است
 مژن بر سر ناتوان دست زور
 کہ روزی بہ پایش در آفتی چو مور
 گرفتم ز توانوان تربسی است
 توانا تر از تو آخر کسی است
 غدو را بہ الطاف گردن ببند
 کہ نتوان بُریدن بہ تیغ این کمند
 چو دشمن گرم ببند و لطف و جود
 نیاید دگر خبث از و در وجود
 مکن بد کہ بد بینی از یار نیک
 نروید ز تخم بدی بار نیک
 (سعدی شیرازی)

فرہنگ

چه خوش گفت : کیا خوب کہا
 میازار : دکھ مت دے، آزار نہ پہنچا
 مور : چوئی
 دست زور : ظلم اور زبردستی کا ہاتھ

گرفتم : میں نے مانا

عدد : دشمن

بُردن : کاٹنا

خُبث : خباثت، بد طبیعتی

در اُفتادن : پھنس جانا

بسی است : بہت سارے ہیں

الطاف : لطف کی جمع، مہربانی

لُطف وجود : کرم و سخاوت

بار نیک : اچھا پھل

پاک زاد : پاک سرشت، نیک نہاد، نیک طبیعت

جان شیریں خوش است : جان عزیز پیاری ہوتی ہے

تمرین

۱- فارسی میں جواب دیجیے۔

۱- این شعرا از کیست ؟

۲- فردوسی کیست ؟

۳- مور را چرا نیازاریم ؟

۴- کسی کہ بد میکند آیا نیکی می بیند ؟

۲- مندرجہ ذیل الفاظ گرامر کی رُو سے کیا ہیں :

میازار ، مزن ، ناتوان ، توانا ، مکن ، نروید

۳- مندرجہ ذیل الفاظ کے جمع بنائیے :

رُوز ، مُور ، لُطف ، دشمن ، یار ، نیک ، بد

۴- مندرجہ ذیل جملوں کا فارسی میں ترجمہ کیجیے :

۱- کسی کو دکھ نہ دو۔

۲- ہر ایک کو جان پیاری ہوتی ہے۔

۳- دشمن کے ساتھ بھی اچھا سلوک کرو۔

۴- خدا تعالیٰ سب کا رازق ہے۔